

державної політики у сфері фінансово-кредитного регулювання, зростання ВВП та економіки в цілому, а також фінансова підтримка підприємницької діяльності в політиці НБУ та комерційних банках.

Список використаної літератури:

1. Корнилюк Р. Депозитний «ставкопад» [Електронний ресурс] / Р. Корнилюк // Економічна правда. лютий. 2017. – Режим доступу: <http://www.epravda.com.ua/columns/2017/02/6/619927/>.

2. Корнилюк Р. Присутність іноземних банків в Україні 2014-2016 рр. [Електронний ресурс] / Р. Корнилюк // Аналіз банків України: огляди, графіки, факти. – Режим доступу: <http://bankografo.com/prisutnist-inozemnih-bankiv-v-ukrayini-2014-2016.html>.

3. Надійні банка України – рейтинг листопад 2016 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://finsee.com/депозити/надійні-банки/>

4. Показники фінансового ринку [Електронний ресурс] / Офіційний сайт НБУ. – Режим доступу: <https://bank.gov.ua/control/uk/allinfo>.

Пугачевська Катерина Йозефівна,
к.е.н., доцент кафедри менеджменту та управління економічними процесами,
Химич Вікторія Василівна,
студентка спеціальності «Менеджмент»,
Мукачівського державного університету

РОЗВИТОК БАНКІВСЬКОЇ СИСТЕМИ В УКРАЇНІ: ТЕОРЕТИКО-ЕКОНОМІЧНИЙ ОГЛЯД

Сьогодні банківська система України – це один із найрозвинутіших елементів господарського механізму, оскільки її реформування було розпочате раніше за інші сектори економіки, що визначалося ключовою роллю банків при вирішенні завдань переходу до ринку. Саме банки відіграють основну роль в утворенні оптимального середовища для мобілізації й вільного «переливання»

капіталів, нагромадженні коштів для структурної перебудови економіки, приватизації й розвитку підприємництва.

Банківська система відіграє важливу роль, адже являє собою єдину систему, підпорядковану головній меті – забезпечувати ефективний обіг фінансових ресурсів у державі. Від того, наскільки раціонально організована банківська система, наскільки вона відповідає економічній політиці держави, етапу розвитку економіки, залежить ефективність руху фінансових ресурсів та розвиток економіки вцілому. Банківська система України – це один із найрозвинутіших елементів господарського механізму, оскільки її реформування було розпочате раніше за інші сектори економіки, що визначалося ключовою роллю банків при вирішенні завдань переходу до ринку. Саме банки відіграють основну роль в утворенні оптимального середовища для мобілізації й вільного «переливання» капіталів, нагромадженні коштів для структурної перебудови економіки.

Банківська система бере участь у виконанні основних функцій фінансової системи, зокрема, шляхом [1, с. 48].:

- забезпечення способів переміщення фінансових ресурсів у часі;
- розроблення та забезпечення способів управління ризиками;
- забезпечення механізму об'єднання фінансових ресурсів та їх розподілу між окремими суб'єктами господарювання;
- забезпечення безперебійного функціонування платіжних систем;
- забезпечення насичення ринку ціновою інформацією.

Протягом останніх років розпочався активний процес інтеграції банківської системи України у світову фінансову систему на основі її адаптації до міжнародних вимог функціонування та регулювання банківських систем. Тому в нинішніх умовах стратегічним завданням Національного банку України є розбудова стійкої, ефективної, конкурентоспроможної банківської системи, яка б сприяла довгостроковому економічному зростанню країни, її фінансовій безпеці. Вирішення такого завдання може бути забезпечено шляхом поєднання трьох взаємопов'язаних напрямів: забезпечення стійкості банківської системи, її прозорості та високого рівня конкурентоспроможності. Вирішення цих завдань

вимагає комплексного підходу на основі розроблення певного стратегічного документа, який би передбачав розробку та реалізацію системи узгоджених заходів правового, економічного та організаційного характеру [2, с. 128].

Серед основних проблем системного характеру, з якими стикається національна банківська система, є низький державний кредитний та інвестиційний рейтинг, відсутність довіри до національної грошової одиниці, імідж корупційної та сировинної економіки, нестабільної в політичному плані держави з недосконалим і недостатньо адаптованим законодавством. Усі ці проблеми негативно відбиваються на роботі як Національного банку, так і комерційних банків України.

Поступовий розвиток економічних процесів вимагає подальшого вдосконалення функціонування банківської системи України. Отже, розвиток вітчизняної банківської системи має бути спрямований, перш за все на:

- підвищення рівня капіталізації банків та забезпечення їх надійними джерелами ресурсів, збалансованими за обсягами, ціною і термінами;
- розширення спектра та підвищення якості надання банківських послуг;
- забезпечення діяльності вітчизняних банків відповідно до міжнародних стандартів корпоративного управління;
- розвиток ефективних систем ризик-менеджменту та вдосконалення управління ризиками;
- забезпечення захисту прав кредиторів і вкладників банків на високому рівні.

Список використаної літератури:

1. Смовженко Т. С. Новий етап розвитку банківської системи України: зростання участі іноземних інвесторів : монографія / Т. С. Смовженко, О. І. Кіреєв, А. Я. Кузнєцова, О. О. Другов. – К. : УБС НБУ, 2008. – 231 с.
2. Базель II: проблеми та перспективи використання в національних банківських системах : монографія / за ред. А. О. Єпіфанова, І. О. Школьник ; [А. О. Єпіфанов, І. О. Школьник, П. Райхлінг та ін.]. – Суми : ДВНЗ «УАБС НБУ», 2011. – 261 с.

3. Карчева Г. Т. Оцінка ефективності розвитку банківської системи України та шляхи її підвищення / Г. Т. Карчева, О. О. Затварська // Проблеми та перспективи розвитку банківської системи України : зб. наук. пр. – Суми : ВВП «Мрія – 1» ЛТД, УАБС, 2004. – Т. 9. – С. 34–39.

4. Особливості розвитку банківської системи України на сучасному етапі /file:///C:/Users/Win10/Downloads/VUbsNbU_2013_1_29%20(1).pdf

Черничко Тетяна Володимирівна,
д.е.н., професор, завідувач кафедри фінансів,
Шітев Іван Іванович,
магістр зі спеціальності «Фінанси, банківська справа та страхування»
Мукачівського державного університету

БАНКІВСЬКЕ СТРАХУВАННЯ ЯК ФОРМА ІНТЕГРАЦІЇ РИНКУ БАНКІВСЬКИХ ТА СТРАХОВИХ ФІНАНСОВИХ ПОСЛУГ (НА ПРИКЛАДІ АТ «ОЩАДБАНК»)

Поглиблення рівня інтеграційних процесів з метою виробництва конкурентоспроможних продуктів і більш якісного задоволення потреб клієнтів у фінансових послуг сприяє розвитку співпраці між банківськими установами та страховими компаніями.

До найбільш поширених форм співпраці банків і страхових компаній можна віднести:

- традиційна форма співпраці, яка обмежується наданням страховою компанією послуг клієнтам банку і самому банку на договірних основах;
- форма агентських відносин, яка припускає розповсюдження страхових послуг з угоди з банком через його агентську мережу;
- форма кооперації, при якій партнери утворюють договірний альянс, створюючи на договірній основі режим найбільшого сприяння у всіх галузях співпраці;